

Bertha og Chresten Rasmussen

Fjellerup

Skrevet af Frode Greve Rasmussen

Tillæg om dagligdagen i Fjellerup brugs

Dagligdagen i brugsen før 1936.

Der var værelse til kommis og lærling på lagerloftet. Kommiss og lærling delte værelse og de var forsynet med 2 spiralsenge, som den type senge hed. Der var også et bord og 2 stole. Det har sikkert været indrettet, som man gjorde på denne tid. Der var også et stativ med vaskefad og en kande vand.

Arbejdet begyndte, når mælkekuskene begyndte at komme, for de havde tit kontrabøger med, hvor der var skrevet en ordre i, som så skulle være ekspederet og pakket ind, når mælkekusken kom tilbage fra mejeriet.

Inden arbejdet begyndte, havde personalet i brugsen fået morgenmad som min mor Bertha havde gjort klar.

Kl. 11,30 blev der banket på den blændede rude til butikken. Det var tegn på, at middagsmaden var klar. Min far Chresten og det øvrige personale skiftedes til at spise.

Når man havde indtaget middagsmaden, vendte man tilbage til butikken (der var ikke anden pause end den tid man brugte til at indtage middagsmaden)

Klokken seks blev butikken lukket og efter oprydning gik man ind og fik sin aftensmad. Min mor stod (sammen med den unge pige) for alle måltiderne.

Når man havde sluppet af, samledes man i stuen. Det var den unge pige, butikspersonalet og den del af familien der ikke var kommet i seng.

Man snakkede, hørte lidt fra batterimodtageren, eller der var lidt politik, der fik en omgang. Om sommeren tog man til stranden for at bade, og butikspersonalet hyggede sig med de unge mennesker fra gårdene, der var kommet til stranden for at bade.

Langt de fleste af personalet havde mine forældre et godt forhold til, og det vil jeg måle i den kontakt, de havde til mine forældre, mange år efter at de havde fået andet job. Jeg kan da bevise det med, at en af de gamle kommissar var med til mor og fars sølvbryllup i 1942, og han havde også skrevet en sang i dagens anledning. Sangen var lavet som en minikontrabog.

Gennem butikken havde man kontakt med det meste af byens beboere. Der var jo mange ting, man skulle tage sig af. På det tidspunkt var der mange, der ikke havde telefon, og så kom de i brugsen for at låne telefonen. Det var jo mange ting, der skulle klares i telefonen som f.eks. at ringe til lægen eller dyrlægen, og jeg kan da også huske, når fr. Lunøe (fra Lunøegården) skulle låne telefonen for at snakke med familien på Enslevgården ved Grenaa. Skattelisten og valglisten var også lagt frem i brugsen, for man havde jo pligt til kontrollere, om man var opført på valglisten, for ellers havde man ikke stemmeret.

I den tid jeg kan huske, har der været gadebelysning i Fjellerup. Udgiften til driften blev dækket ved en årlig indsamling blandt beboerne. Der var et tænd og slukkeur ved siden af de andre målere på brugsloftet. Men det var jo begrænset, hvor mange penge der var til dette gadelys, så når det var månelyst, skulle min far afbryde strømmen for at spare på den.

Jeg har tilbragt meget af min tid i butikken, for jeg skulle jo kun i skole tre dage om ugen, og derfor vidste jeg også, hvor alle ting var. Min søster Inga sagde kort før hun døde i 2015 (født i 1918), at hun kunne huske, at hvis der var noget kommissen ikke kunne finde, kaldte de på mig, for jeg viste det.

Selv om jeg er gammel (født i 1927) er der meget, jeg kan huske, og jeg kan huske, at der kom en mand nede fra stranden, der spurgte: "Er Rasmussen til stede", og han blev så vist hen til kontordøren. Det var vekslen, der skulle fornyes, og det var jo ikke så sjældent, at der kom en, der skulle have sin veksel fornyet, og betale et afdrag.

I dag er det mange andre ting der er i butikkerne, end der var i min barndom. Jeg tror jeg kan sige, at det var 1/3 del af vore kunder, der ikke havde elektrisk lys før efter krigen, og det medførte, at vi havde lampeglasser til 6, 8, 10, 14, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120, 130, 140, 150, 160, 170, 180, 190, 200, 220, 240, 260, 280, 300, 320, 340, 360, 380, 400, 420, 440, 460, 480, 500, 520, 540, 560, 580, 600, 620, 640, 660, 680, 700, 720, 740, 760, 780, 800, 820, 840, 860, 880, 900, 920, 940, 960, 980, 1000. og vi havde også væger til dem og 2 slags røghætter. Så var der Flagermuslygter - 4 forskellige glas og Primuslygter - 2 forskellige slags. Hvis kunden ikke selv kunne få den nye væge i, så måtte butiksmehjælperen også klare det.

Det meste af det vi fik hjem var i kasser og sække, og det skulle så vejes af og pakkes. Jeg kan huske, at når vi vejede mel af i de forskellige vægtenheder, var det en hel dag, der blev brugt til det. Efter sådan en dag med melafvejning var der bagefter et stort arbejde med rengøring, for det støvede meget, når melet skulle stemples for at poserne kunne lukkes og trykkes i pæn facon. Det samme gjaldt sæbespånere. Det kom hjem i 15 kg. finerbøtter, som så blev afvejet. Når afvejning og pakning var overstået, kom poserne tilbage i bøtterne. Det var en hård dag med afvejningen af sæbespånere. Den smule støv det udviklede, generede i næsen så det var et evigt "nyseri". Den bedste afvejning var sukker. Her kunne vi næsten ramme den rigtige vægt, før det blev vejert. Jeg burde vist også skrive, at det er her i afvejningsrummet, at vi havde et hemmeligt rum. Vippeskuffe nr. 3 kunne løftes, af og så var vi ved det hemmelige rum.

Billedet af den gamle brugs før der blev lavet veranda. Vi kan skimte bygningen over mod kirkegården. Den kaldte vi olierummet, og ved enden af det var der sække med kul og koks. Længst ud mod gården var der et rum med jerndør. Det blev kaldt osterummet fordi det blev brugt til lagring af ostene. Jeg forestiller mig, at der har været opbevaret dunke med benzin, før vi fik benzintank.

Min far var optaget af det, der rørte sig i byen og omegnen. Det har sikkert ført med sig, at han i flere perioder var med i skolekommissionen, og det medførte, at han skulle med til eksaminerne i kommunens 5 skoler. Skoleåret gik fra april til april som loven var dengang. Til eksaminerne lavede lærerkonerne middagsmad til skolekommissionen, og jeg husker tydeligt, at min mor var interesseret i, hvad de havde fået af mad. Desserten stod tit på citronfromage. Det er sært at tænke tilbage på, at 3 af kommunens skoler ikke havde elektrisk lys før efter krigen. Det var skolerne Glesborg Kær, Hedegaard og Stenvad hede.

Min far havde en mening om mange ting, og blandt andet var han utilfreds med de to vaser, der stod på alteret i kirken. Han syntes de var gyselige, og derfor købte han 2 hvide Lyngbyvaser til at stå der. Det var lærer Nielsen, der sørgede for friske blomster fra haven til kirken.

Ifølge min far var det heller ikke godt, da pastor Jensen sørgede for, at den gamle kirketavle/opslagstavle blev fjernet kort tid efter, at han var tiltrådt. Den havde i mange år været stedet, hvor man kunne se tidspunkter for gudstjenester, møder i missionshuset og ikke afhentede gevinster fra udsalget i missionshuset. Hvis man havde mistet sine briller efterlyste man dem også på kirketavlen. Det var nu forbi. En ting der havde fungeret til alles tilfredshed i mange år. Pastor Jensen var ungkarl i mange år, og det aktive liv, der var i præstegården i en årrække med sammenkomster for familier med børn var forbi. Senere blev pastor Jensen blev gift med "moster", lærer Niensens svigerinde. Hvis min far havde levet i dag, ville han sikkert have været glad for at den gamle kirketavle nu er kommet tilbage og i moderniseret udgave.

Min mor har hele sit liv været flittig. Det var ikke kun i huset, hun havde travlt. Hun havde en velholdt blomsterhave, hvor der var mange forskellige blomster, og som bevirkede, at der var blomster i haven længst muligt - fra tidlig forår til sen efterår. Det var ikke kun blomster, der interesserede hende. Der var selvfølgelig også en urtehave med frugtræer. Hun havde også fået anlagt et aspargesbed med hvide asparges. Når aspargesene ikke måtte stikkes efter Sct.Hans, voksede der nogle grønne planter op som endte med, at de satte nogle grønne bær, som min mor lavede kapers af. Hvad der ikke var helt almindeligt i alle haver var, at min mor dyrkede majs, så vi kunne få majscolber. Hun forsøgte sig også med skorzonerrød, men jeg tror ikke, det var hvert år. Der blev selvfølgelig også dyrket de almindelige grøntsager.

Hendes arbejdsomhed og flittighed bevirkede, at hendes vielsesring var slidt igennem, så man ikke mere kunne sige, at det var en ring.

I den daglige husholdning var hun økonomisk. Ingen madvarer blev kasseret. Der blev altid fundet på et eller andet, det kunne bruges til. Hendes opvækst har sikkert været præget af en sund og stram økonomi, idet hun var én ud af en søskendefolk på 13.

Tiden under 2. verdenskrig

Min far ville helst ikke have fremmed medhjælp i butikken for at undgå, at viden om modstandsarbejdet blev givet til de forkerte.

Under krigen var min bror Erik tilmeldt som elev på Krabbesholm højskole. De havde en linje, hvor man kunne forberede sig til uddannelsen på lærerseminariet. Da min far mente, det var vigtigt, at Erik fik sin uddannelse, spurgte han derfor i stedet bror Børge, om han ville komme hjem og være kommis. Det sagde Børge ja til.

Pastor Graver havde fået værelse i brugsen, da tyskerne havde taget hans kontor i det hus som Graver boede i. Det var huset skråt over for brugsen.

Der gik mange beskeder til brugsen fra forskellige modstandsfolk. Jeg kan f.eks. fortælle, at pastor Krarup ringede om en besked til pastor Graver. Det var om en dåbsattest. Fornavnet på dåbsattesten var ikke et barnenavn, men navnet på den nye nedkastningsplads. Fødselsdatoerne var tiden for, hvornår nedkastningerne ville finde sted.

Det førte med sig, at Graver via et brev, leveret af en skoleelev, informerede kommis Ernst Glerup, Glesborg brugs om ændret nedkastningssted af våben. Af brevet fremgår – se Bilag 1- at turen til Mejlgård skov er aflyst. Koden betød at nedkastningspladsen mellem Mejlgård Slots og Nederskoven var kasseret (=aflyst) af englænderne, da det var for tæt på radarstationen i Laen. Gravers møde med Meta var den nye nedkastningsplads i Ramten Skov. Meta er kodenavnet for England.

"Jeg (Graver) er på Fjellerup 10 til ca. kvarter i syv" - (10 var brugsens telefonnummer).

Jeg vil også lige nævne en anden begivenhed, hvor min far var involveret – nemlig en våbentransport til Rougsø Herred i oktober måned 1944.

Carl Christiansen, bror Erik og pastor Graver kørte med våben fra et af depoterne i en af politiets biler. Politiet var jo arresteret den 19. september. Det dårlige vejr gjorde, at det hele blev forsinket, og da de kom til Vivild om morgenen, kørte de op til min onkel Niels Simonsen (mors søsters mand). Det var heldigt, de stoppede i Vivild, for hele Fjellerup var helt fyldt med tyske soldater, der var tilkaldt, fordi transporten var blevet opdaget. Det var måske via tyskernes lyttepost på Hegedalsbakken, det var blevet opdaget.

Sammen med min far lagde jeg en plan, så jeg kunne stoppe Carl, Erik og Graver, så de ikke blev fanget af de tyske soldater i Fjellerup.

Jeg tog afsted for at advare de 3. Min far skrev en liste om tildeling af kunstgødning til landmændene, så jeg overfor tyskerne kunne forklare mit ærinde, hvis jeg blev stoppet. Det blev nu intet problem, for trafikken ud af byen interesserede ikke tyskerne. Jeg cyklede så mod Vivild og i Rygårde mødte jeg pastor Graver (det vi kalder Roygogrannerne) Jeg forklarede Graver situationen, og han stak af gennem skoven og havnede i Fjerupgårde skole. Hen under aften ringede Graver til brugsen, og det var mig, der tog telefonen. Han spurgte, om vi ventede ham til selskab om aftenen. Da jeg følte, at der var ro i byen, kunne jeg sige, at vi ventede ham – tyskerne havde forladt byen.

Lærer Arne Petersen, Sønderborg gjorde også sin entre i brugsen. Han spurgte efter Graver, og udgav sig for at komme fra et eller andet missionsselskab.

Det var først efter krigen, vi fandt ud af, hvem han var. Det var ham, der angav min far og mig og var skyld i, at vi blev taget af tyskerne. Modstandsbevægelsen i Sønderborg havde forsøgt at likvidere Arne Petersen, men uden held. Efter krigen blev Arne Petersen henrettet efter straffelovstillæget.

Min far og jeg var sammen omkring nogle stærke oplevelser i slutningen af 2. verdenskrig, hvilket bevirkede et tæt far - sønforhold, som varede helt frem til min fars død.

Min far var meget nervøs for, om Gestapo havde fundet ud af, at alle telefonsamtalers kaldte numre blev skrevet på en kupon på (telefon-) centralen. Hvis Gestapo havde fundet ud af det, havde det været let at se, hvor mange gange der f.eks. var ringet til Hammelev præstegård, (der ofte havde kontakt til England) fra brugsens nummer 10.

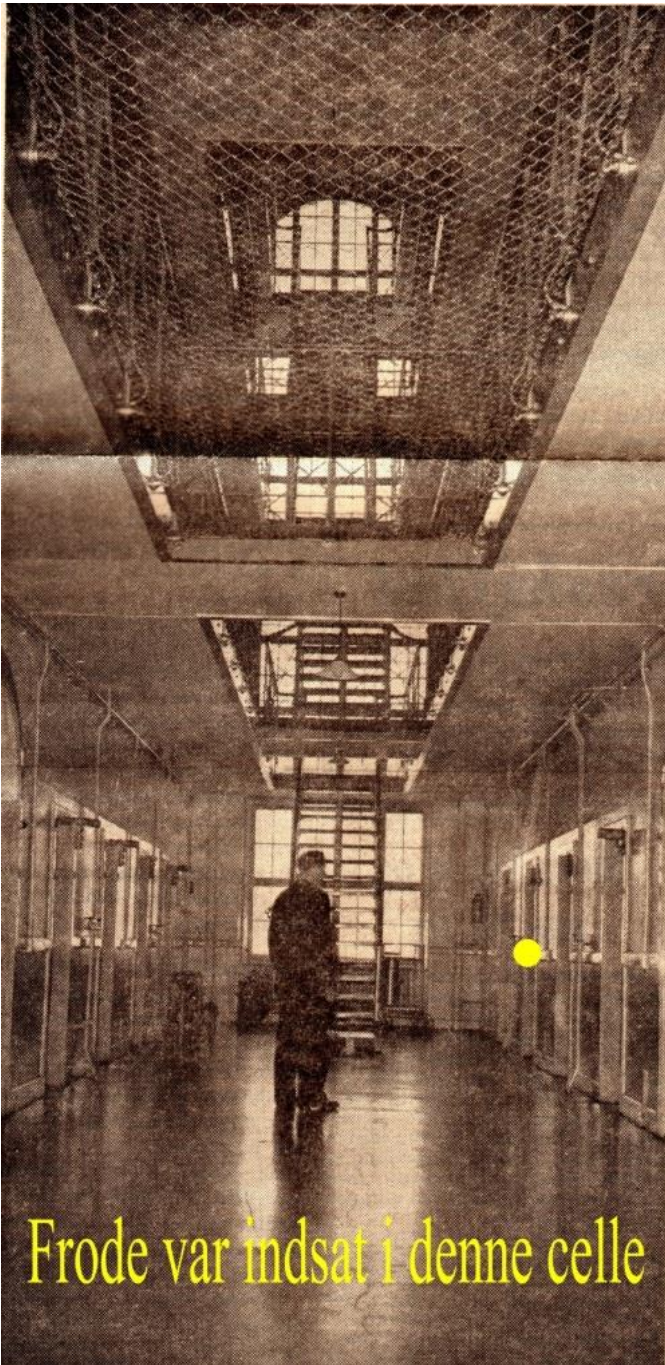
Jeg må også hellere nævne, at far blev arresteret onsdagen før påske 1945 og blev taget med til arresten i Århus. Samme dag var jeg på varetur og derfor ikke hjemme. Men uvidende som jeg var, tog jeg hjem, hvor jeg finder brugsen lukket, og min far var blevet hentet af Gestapo til afhøring på deres kontor skråt overfor brugsen (ved siden af bageren). Et par dage før min far blev arresteret, blev jeg afhørt af Gestapo. Jeg besvimele under forhøret og de bar mig hjem. Da jeg vågnede, lå jeg på skrivebordet. Jeg troede, de ville lade mig gå grundet min unge alder (18 år), men sådan gik det ikke. Dagen efter min far blev arresteret, blev også jeg afhentet af tyskerne og overført til Århus arrest.

Brugsen var lukket i flere dage, og derfor henvendte bestyrelsen sig til min mor for at høre, om hun havde mulighed for at skaffe noget personale, der kunne passe butikken. Min mor skaffede to kommiser samt min fars bror, der var uddeler i Ginnerup.

Min far blev truet med, at brugsen ville blive sprængt i luften, hvis han ikke fortalte hvor de nedkastede våben var. Det var ikke kun trusler, for da vi blev interneret i Frøslevlejren, fortalte vor baraklæge Warberg, at hans hus var blevet sprængt i luften, da tyskerne havde stjålet det, de ville have. Det blev yderlige bekræftet, da der kom en fangetransport fra Aalborg. Blandt fangerne herfra var der en stikker, som ingen vidste hvem var, og som var sendt med af tyskerne for at opdage nyt, som ikke var kommet frem under forhørerne i arresten i Aalborg. Der var vild opstandelse i lejren, og det endte med, at stikkeren blev sendt på lejrens sygeafdeling, hvor han måtte aflevere læge Warbergs jakkesæt, som han havde stjålet. Han blev i stedet iført lejrens fangedragt. Der gik nogle frygtelige rygter om nogle lange knive – men stikkeren så vi ikke mere. Han blev anbragt i lejrens arrest.

I forhøret blev min far heldigvis ikke udspurgt om pastor Sandbæks illegale arbejde, som han jo var bekendt med. Sandbæk var i forhør da Gestapohovedkvarteret blev ødelagt af de engelske bombemaskiner. Mange blev dræbt, men Sandbæk blev reddet ud af ruinerne og kørt til Karlby præstegård, hvor han blev "lappet" sammen af overlægen på Grenaa sygehus. For at skjule hans redning, blev der indrykket en dødsannonce i dagspressen. Som alle ved i dag, blev Sandbæk sejlet til Sverige i sikkerhed, da han fysisk var klar til at blive transporteret.

I arresten i Århus tilbragte vi - min far og jeg sammen med 23 andre fanger - en nat i en tremands celle. Min far og jeg var sammen, da vi blev lagt i håndjern. Senere var vi sammen i den tyske transport til Frøslevlejren, hvor vi efter 2 dages transport oplevede, at toget standsede, fordi der var engelske flyvere, der fløj over togstammen. Dørene blev åbnet, og vi fik besked på at springe i grøften, når beskydningen begyndte. Heldigvis blev vi ikke beskydt, men vi vidste jo, at der tidligere var mange, der var blevet dræbt ved disse beskydninger.

I denne celle i Vestre Allé i Århus sad Chresten Rasmussen så længe forhørene stod på og indtil han blev sendt videre til Frøslev Lejren.

Danske Tog beskydt af allierede Flyvere

Under Overflyvninger i Gaar i Tiden mellem Kl. ca. 12 og 13 er flere Tog blevet beskydt

24 Mennesker dræbt, 50 saaret

KØBENHAVN, MØNDAG, 22.

UNDER Overflyvninger i Dag i Tiden mellem Kl. ca. 12 og 13 er flere Tog beskydt af 14—16 amerikanske Flyvere. Statistikkens 2. Distrikt har herom, Søndag Aften udsendt en Redegørelse, ifølge hvilken følgende Personer blev dræbt eller saarede.

Den Valens Station er et Tog blevet beskydt. Maskinen stjernede. Under Opkørsel paa Valens Station er Valens Axel Sørmann, Adalgade 11, Klampenborg, og Hans Strarup, Alster, København, blevet saarede. De Saarede er indlagt paa Haderslev Amtssygehus.

Et Tog er blevet beskydt af 200 Meter Van for Haderslev St. Dræbt blev Arbejder Fabriceus, Haderslev, Maskinarbejder O. Møller, Haderslev, og Børns uden Identifikationstal, som i Redskabet af et Tog med Adresse Fru Sørensens, Augustenborg. Dagens Indsigt er af et lille Barn, ca. 2 Maanedes Alder er saaret. De Dræbte og det lille Barn befinder sig paa Haderslev Amtssygehus. Maskinen beskadiget.

Endvidere er et Tog blevet beskydt paa Hovedstad Station. Maskinarbejder Povl Møller, Tønder, og Helefort Andersen, Adresse ukendt, blev saaret. De Saarede har efter Behandling paa Amtens Sygehus forladt Station. Maskinens Tender er i Personvognen beskadiget.

Et Tog ved Høveder Station (Fjern i den Østlige Retning), Maskinen beskydt. Der gik 12 af 20 Personen mist i Tøget.

Endvidere er et Tog mellem Jørgen og Sommersted blevet beskydt. Her blev toget 12 Brude, med Maskinen blev beskadiget.

Ved Indkørsel til Esby Station paa Fyn blev et Godstog beskydt. Lokomotivet E. B. Nielsen, strøvet 12. Fredericia, blev ødelagt. Maskinen blev ødelagt. Maskinarbejder Otto Damgaard Nielsen, Johan Jensen, Aalborg, Fredericia, og Elektricitetsarbejder Høst. Kørsel. De Dræbte og de Saarede er ført til Sydhavns Sygehus. Maskinen blev beskadiget.

De nordatlantiske Jernbaners Tog i Sønder og Haderslev blev beskydt. Dræbt blev Statistiker M. Jensen, Odense, Landmand Carl Andersen, Fy-

skende Møns. Alle Dræbte er ført til Odense Amtssygehus.

Endnu saarede blev Fogepiger Hans-Jual Bjørnsbo Nygaard, og Lokomotivfører A. Iversen, Thorsbølsgade 11, Odense.

Lejrene saarede blev Husmand Karsten Andersen, Nymark, Høstenvej, og Inge Christensen, Gæstfri, Brandingsvej, Bodil Christensen, Rygsøvej, Aalborg, København, Gæstfri, og Carl Chr. Nielsen, Skovvej, Lyngby, og Jørgen, Mønstervang, København, Mønstervang, København, Margrethe Rye, Jørgen, S. Odense, Chauffør Frøben Larsen, Langsøvej, polit. Harry Nielsen, Høstvej, København, og E. Brüll, Søndergaard, Viborg. De Saarede er ført til Odense Amtssygehus.

Endvidere var Ekspresstog (Fyldepostkassen) blevet beskydt under Udkørsel fra Aarhus St. Dræbt blev John Nielsen, f. 21. Sept. 1898, Skovvej, Sølyng, København, blev V. Christensen, Birkedal, Statistiker, Nyl. H. Mouritsen, f. 26. Okt. 1910 (Billed Strikter), Frederiksgade 14, København, Maskinarbejder Kresten Ravn, f. 9. Aug. 1919 i Rudstø, stud. art. Anders Chr. Stengaard, Birkedal, Statistiker, Mønstervang, f. 5. April 1924 i Hern, Villy Christensen, Løvsøvej 57, Aarhus, Bodil Sørensen Mathilde, Roskilde, Sygeplejerske, Høstvej, København, Olf Thomsen, f. 16. Dec. 1921, gift, Røholt pr. Korsnæs, Palle Jørgensen, stud. polit., f. 24. Febr. 1923, Aalborg.

Tre uidentificerede Dræbte: En mærkelig Kvinde med beugede forret Frakke med guldkantet hals, hvide Side af brystet. Guldkant

Den tyske Værnem

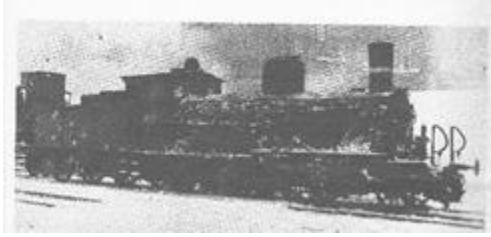
FØRREDOVFORVARET, SUNDAG, 22.

VÆRNEMAGTENS Overkommando meddelte: Ved Kæmpen i Cieland har vores Tropper i de sidste Dage dannet et Forsvar paa den norden Side af Hest-Heden og selvst. sin 2. angrebs Division. Medtaget med store Gædder Løks Tab.

I de nærliggende Andromedethede Angreb i Gær af den Følge af de saarede Tab, de havde ved den angrebs Division i Borneo-området. I det hele taget er det at Tropperne har været i et Forsvar af den sydligere Side af den sydligere Side.

Vi kendte disse beskydninger og derfor var vi bange

Vi kendte disse beskydninger fra tidligere og vi var meget bange. Hvis du vil vide mere, kan du læse bogen "De Sorte Tog" af Carl Otto Pedersen.

Billedet er et avisbillede og derfor ikke så skarpt, men vi kan godt se de markerede skudhuller på toget, som vi heldigvis var med.

I Frøslevlejren var min far og jeg sammen, selv om vi ikke boede på samme stue i den første tid. Da transporten til Sverige var begyndt, blev der bedre plads i lejren og jeg kom ind på samme stue som min far.

Den 4. maj i Frøslevlejren fik vi beskeden om overgivelse, og vi ventede spændte på, at det skulle blive 5. maj, hvor overgivelsen skulle træde i kraft. Men det skete ikke. Tyskerne ville kun overgive sig til englænderne. Det hele mildnedes dog, da tyskerne gav lov til, at der blev stillet højtalere op i hovedtårnet, så vi bl.a. kunne høre kongens tale og hvilke muligheder, vi kunne få for hjemtransport.

Den 5. maj kl. 17.00 gik min far og jeg sammen ud af lejren, og klokken 22.00 afgang der særtoget mod Frederikshavn. Vi steg på toget og hen på morgenstunden nåede vi Aarhus. Over højtaleren på Århus banegård, fik vi oplyst, at der havde været en del skyderi i byen.

Det blev arrangeret, at en af de hvide busser skulle køre os, der kom fra Djursland og Anholt, hjem. Den 6. maj kl. 9.30 holdt den hvide bus uden for brugsen i Fjellerup. Kirkeklokken ringede til fredsgudstjeneste, og vi glade for at være hjemme. Ingen havde ventet at se os, for rygterne var, at vi var kommet til Sverige. Vi så forfærdelige ud i tøjet, for det havde været gennem 2 aflusninger i Frøslevlejren, og vi lugtede frygteligt af giftpulveret D.D.T.

Der blev ingen erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og ødelagt tøj. Der kom efter 49 år en symbolsk erstatning, men da var min far og mange af de gamle fanger døde. Der blev ikke udbetalt erstatning til arvingerne (Bilag 2).

Tiden efter krigen:

Efter krigen var begge min forældre mærkede af krigen. Efter 39 år som uddelerpar i Fjellerup brugs gik de på pension. De byggede nyt hus i 1954 / 55 - Bygaden nr. 21 - og fraflytter brugsen i 1956.

Som pensionist var min far dog fortsat en aktiv person. Bestyrelsen i Fjellerup Sparekasse havde tidlige spurgt min far, om han ville arbejde i Sparekassen. Dette havde han dog afvist, da der var visse ting, han ikke var enig med bestyrelsen om. Da han atter – som pensionist – blev spurgt, om han ville være med i sparekassearbejdet, stillede han som betingelse, at sparekassen afskaffede deres daværende venterum til kunderne. I stedet syntes han, at kunderne – ligesom i andre pengeinstitutter – skulle kunne komme direkte til "skranken", og her få en tid, hvor deres låneansøgning så kunne drøftes fortroligt. Ønsket blev efterkommet, venteværelset blev afskaffet og min far påbegyndte arbejdet i sparekassen. Senere arbejde han for indførelse af checkkonto i Sparekassen og deltog da i et sparekassekursus på Hald Hovedgård ved Viborg.

Min mor arbejdede fortsat med pryd- og urtehave og tog sig i sin pensionisttilværelse godt af sine 11 børnebørn.

Min far, Chresten Rasmussen døde i 1969 og min mor, Bertha Greve Rasmussen døde i 1987.

Bilag:1

Hei Grund!

Pløst et Par Ord fraet fortælle dig,
at Kammerelementene igen har søgt at
afbrude til den Rindhor; Blyløgrens
Plømsene der allerede en Gang ikke
er blevet til noget. For jeg bliver
fri for at bringe dem mig af det
Lokalbestyrelses d.v. Det havde været
været fint dog med at kunne holde dem
det er der ikke noget at gøre med og
Mulepuden for alligevel at få heldet
på den er der stadigvæk ja jeg
har fuldt påkommenhed at de
måske de ser det pønstfulde dog d.v.
og efter og altså lever en Weekend.
? Tus nok aff det
Det er sandt jeg ikke kender dig for
Måske i Randen jeg ser igennem; Har
og korte lige på hende. Den er meget
Skægget af dig - hvis det interesserer
den kender den Følelsesløst naar vi
mitter igen; ikke?
værd

Jeg har ikke kommet fra det Pigebarns Skole.
 Jeg har været væk i 10 år yngre og ligeså
 meget komme. Men nu skal det altså
 dig. Ja, du må ikke tro at jeg fortæller
 det til alle og enhver og jeg siger det
 ikke til en eneste i skolen. Men det
 dig - saa du saa røde rind for at bringe
 Hjælpen ud. Min tilfælde skal du nok
 lide dig for, men det er ikke
 på værdigt Grund.

Jeg er her på gylberup to til
 ca. 1000 meter vil jeg regne med
 saa du skal være heldig med
 da hvis det er noget.
 Ja for besten: hvor mange tror du fra væk
 'næsten' alle. Men det er ikke en ledig have med
 hvis det er det samme med et par år de andre!

Tankerne har suset rundt i den sidste tid, og så er jeg kommet til at tænke på, at det håndskrevne brev fra
 Graver, i mit skrevne hefte, trænger vist til lidt mere oplysning. Graver skriver om den aflyste tur i Mølgård
 skov. Det er koden at nedkæstningspladsen mellem Mølgård skov og nederskoven er kasseret af England,
 fordi det er for tæt på redarationen i Løen. Gravers møde med Metz er den nye nedkæstningsplads i Rammen
 skov. Metz er kodenavnet fra England. Han er på Fjellerup 10 til kvarter i øst. Nr. 10 er brugens
 telefonnummer.

F.O. BOX 4037
BUFFALO, NY 14240-4037

Ordered By:

INTERNATIONAL DNS FOR MIGRATION
GERMAN FORCED LABOUR COMPENSATION
CASE POSTALE 71 CH-1211 GENEVA 19
SWITZERLAND

Beneficiary:

FRODE GREVE RASMUSSEN
IDN Check Number: 1105881

INTERNATIONAL DNS FOR MIGRATION
RASMUSSEN, FRODE GREVE
LYNGDALVEJ 18
GRENAA 8500
DENMARK

CLIENT ID: 8226
REF. NUMBER: 1.000108110
ISSUE DATE: MAY 16, 2005
CHECK NUMBER: 078958516
AMOUNT DUE: DKK 28,318.04

MEDEFIANDT OM GODTJURELSE (Utbetalning 2)
IDMs Tyske program for ersattning for slav- och tvangsarbejta
Skadestand for Tvangsarbejta/Slavarbejta
Beviljed ersattning: DEM 15000.00 (EUR 7669.58)
Tidigare beviljed ersattning av ett tyskt foretag/antarriskiska
Forsoringsfonden som dras av pa della belopp:
DEM 0.00 (EUR 0.00)
Netto erhalten summa: DEM 15000.00 (EUR 7669.58)
Redan erhalten forsta utbetalning: DEM 7500.00 (EUR 5854.69)
Andra delen av ersattningen utbetalas mot bifogade check:
DEM 7500.00 (EUR 5854.69)
Var god och los in checken snarest mojligt efter mottagandet.

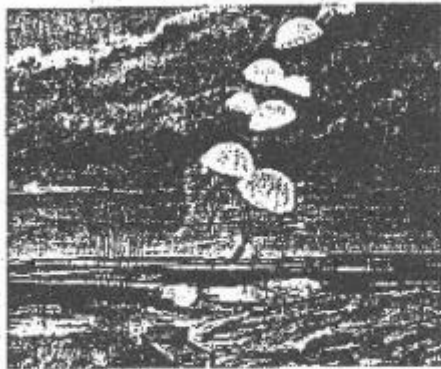
Efter krigen fra et fangestævne i Hvidsten:

Chresten Rasmussen, fru Frederiksen og ukendt person

Fra Hvidstengruppens nedkastningsplads (vi kan skimte busserne ude på vejen).

Hilsen til Meta...

En aften i begyndelsen af 1944 blev der afholdt en koncert i Göteborgs koncertsal, og her var således afholdt, fra denne aften blev afholdt, en koncert, som blev den sidste koncert på den store scene i Göteborg. Det var en koncert, som blev afholdt i koncertsalen i Göteborg.

Koncerten blev afholdt i koncertsalen i Göteborg, og her var således afholdt, fra denne aften blev afholdt, en koncert, som blev den sidste koncert på den store scene i Göteborg. Det var en koncert, som blev afholdt i koncertsalen i Göteborg.

Den koncert, som blev afholdt i koncertsalen i Göteborg, var en koncert, som blev afholdt i koncertsalen i Göteborg. Det var en koncert, som blev afholdt i koncertsalen i Göteborg.

Den koncert, som blev afholdt i koncertsalen i Göteborg, var en koncert, som blev afholdt i koncertsalen i Göteborg. Det var en koncert, som blev afholdt i koncertsalen i Göteborg.

Den koncert, som blev afholdt i koncertsalen i Göteborg, var en koncert, som blev afholdt i koncertsalen i Göteborg. Det var en koncert, som blev afholdt i koncertsalen i Göteborg.

Den koncert, som blev afholdt i koncertsalen i Göteborg, var en koncert, som blev afholdt i koncertsalen i Göteborg. Det var en koncert, som blev afholdt i koncertsalen i Göteborg.

Den koncert, som blev afholdt i koncertsalen i Göteborg, var en koncert, som blev afholdt i koncertsalen i Göteborg. Det var en koncert, som blev afholdt i koncertsalen i Göteborg.

Wohlfahrtsskole og det med 2. verdenskrig.

I denne artikel er der tale om den skole, som blev oprettet i Göteborg i 1944.

Den skole, som blev oprettet i Göteborg i 1944, var en skole, som blev oprettet i Göteborg. Det var en skole, som blev oprettet i Göteborg.